

ÖZET

Kamu yönetiminde çözülmesi gereken pek çok sorun bulunmaktadır. Bu sorunlardan bazıları israf, verimsizlik, maliyet, ölçek sorunu, koordinasyon eksikliği, kaynak yetersizliği, yerel birimlerin hizmet verme konusunda yetersiz kalması verilebilir ve artırabilir. Bu sorunlara çözüm bulmak için çeşitli yollara başvurulmuştur. Bu çözüm yollarından biri de kamu yönetiminde kurumların birleştirmesidir. Kamu yönetiminde kurum birleştirmesi (KYKB), aynı ya da benzer alanda faaliyet gösteren iki veya daha fazla kurumun birleştirilerek hizmetlerin tek elden yürütülmesi anlamına gelmektedir. Çalışmada kamu kurum birleştirmelerinin kamu yönetiminin geliştirilmesine olan etkileri ele alınmaktadır.

KYKB'ler dünyada pek çok ülkede 40 yılı aşkın uygulanmakta ve bu birleştirmeler bazı ülkelerde zorunlu iken bazı ülkelerde de gönüllük esasına göre olmaktadır. Türkiye ise KYKB uygulamasını hayata geçiren ülkelere göre geç adım atmış ancak emin adımlar ile devam etmektedir. Bu bağlamda KYKB uygulamasını uygulayan ülkelere örnekler incelenerek Türkiye'de bu uygulamanın kamu yönetimine olan etkileri kapsamında ele alınacaktır. Dolayısıyla çalışmanın kapsamı, Türkiye ile birlikte KYKB uygulamasını uygulayan ülkeler olarak ifade edilebilir. Söz konusu ülkelere özellikle Japonya'nın başarılı bir uygulama örneği olarak daha dikkatle incelenmesi gerekmektedir. Çünkü KYKB uygulamasının kamu yönetimi üzerindeki olumlu etkileri bunu başarılı bir şekilde faaliyete geçiren ülke örnekleriyle daha iyi analiz edilebilecektir.

KYKB uygulaması üzerinde eleştirel bir analiz yapabilmek için farklı ülkelerde uygulanan örneklerin incelenmesi ve karşılaştırması ile mümkün olabilir. Özellikle yakın zamanda bu uygulamayı hayata geçiren ülkelere örnekler gösterilmesi ve bu örneklerin kamu yönetimi üzerindeki olumlu etkilerini göstermek önem taşımaktadır. Bu doğrultuda KYKB uygulamasını açıklamak, farklı ülkelere örnekleri karşılaştırmak ve özellikle uygulamanın olumlu ve olumsuz taraflarının analizini yapmak gerekmektedir. Bu analizi yapabilmek için alanyazın taraması yapılacaktır.

KYKB uygulamasının kamu yönetimini geliştirilmesi üzerindeki etkileri incelenirken Türkiye ile ilgili kısmında 2006 yılında SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur'un birleşmesiyle ortaya çıkan SGK, 2011 ve 2018 yılında sadeleştirilmeye gidilerek bakanlıklarda yapılan düzenlemeye ve 2012 yılında yeni büyükşehir modeline geçilerek birimlerde meydana gelen değişimlere yer verilirken yaşanan süreçlerin karşılaştırmalı analizi yapılmaktadır. Çalışmada bu süreçte yaşanan sorunlar ve kamu yönetimine etkileri incelenecektir. KYKB uygulamasına geçişin kamu yönetimi üzerindeki etkileri detaylı şekilde değerlendirilecektir. Aynı ya da benzer alanda faaliyet gösteren pek çok kurumun ortaya çıkardığı sorunlar ve bu sorunların kamu yönetimine olumsuz etkileri de çalışmada analiz edilecektir. KYKB uygulaması ile birlikte birleşen kurumların misyonlarının yeniden şekilleneceği, insan kaynaklarının hem niteliksel hem de niceliksel olarak artacağı, maliyetlerin düşeceği, kurumların bazı finansal kaynaklara daha kolay ulaşacağı, vatandaşların hizmet taleplerine daha hızlı cevap verileceği, tek düze hizmet sunumunun teşvik edileceği, hesap verebilirliği artıracığı, kolay erişilebilir ve tam otomasyonlu bir yapı kurulacağı ifade edilmektedir. KYKB uygulaması ile merkezi bir yapılanmaya gidilmesiyle vatandaş erişiminin yitirileceği ve uygulama ile birlikte hizmetlerin çok etkin olmayacağı, bununla birlikte yerel konseylerin olumsuz etkileneceği çalışmanın inceleme alanında bulunan temel problemleri meydana getirmektedir. Çalışmada bu temel problemlerin üstesinden gelebilmek adına sürecin nasıl yönetilmesi gerektiği üzerinde de değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler:Kamu yönetiminde kurum birleştirmeleri, kamu yönetiminin geliştirilmesi, uzmanlaşma, tasarruf, etkinlik, verimlilik.

ABSTRACT

³⁴²Doç.Dr., Dumlupınar Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü, Türkiye, fatih.kirisik@dpu.edu.tr.

³⁴³Doktora öğrencisi, Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi ABD, Türkiye, veysel.erol@ogr.dpu.edu.tr.

There are many problems that need to be solved in public administration. Wasting, inefficiency, cost, scale problem, lack of coordination, inadequacy of resources, inadequate service by local units can be given as examples of these problems, and they might be increased. One of these solutions is the merging of institutions in public administration. Consolidation of institutions in public administration (KYKB) means that two or more institutions operating in the same or similar area are merged to carry out the services from one institute. The effects of public institution mergers on the development of public administration are addressed in the study.

The KYKBs have been applied in many countries all around the world for more than 40 years, and although these mergers are compulsory in some countries, they are also voluntary in some countries. Turkey has stepped late compared to the countries that have experienced the KYKB application but continues with sure steps. In this context, examining examples of countries using KYKB will be covered in this application's effects on public administration in Turkey. Thus, the scope of this study can be expressed as countries implement the KYKB application together with Turkey. Among these countries, especially Japan should be examined more carefully as a successful application example. Because the positive effects of KYKB implementation on public administration can be better analyzed with the examples of countries that have successfully implemented it.

In order to make a critical analysis on the application of KYKB, it may be possible to examine and compare the applying KYKB in different countries. It is especially important to show examples from countries that have recently experienced this application and to show the positive effects of these examples on public administration. In this respect, it is necessary to explain the application of KYKB, to compare the samples from different countries, and especially to analyze the positive and negative aspects of implementation. To perform this analysis, a literature review will be done.

While examining the effects of KYKB application on Public Administration Development, the Social Security Institution, which emerged in 2006 with the merger of the SSK, Pension Fund and Bağ-Kur, has been reorganized in 2011 and 2018 and the ministry has been reorganized in 2012 and the changes in the units have been introduced to the new model. The problems which are experienced in this process and its effects on public administration will be examined in this study. The impact on the public administration of the transition to KYKB implementation will be detailly assessed. In this study, the problems that many institutions that are operating in the same or similar area and the negative effects of these problems on the public administration will be analyzed. The objectives of the institutes merged with the implementation of KYKB reshaping, human resources improving in quality and quantity, costs be ingreduced, institutes having easier access to some financial resources, faster responses to civil requests, flat service offering be ingencouraged, increased accountability, building an easily accessible and fully automatized structure are said to be possible with the implementation. With the implementation of KYKB, the fact that citizen acces will be lost and the services won't be effective with the implementation due to central restructuring, along with local councils being negatively affected makes up the basic problems within the study's research. In this study, it wil lalso be evaluated how the process should be managed in order to be able to over come these basic problems.

Keywords: Corporate unions in publicadministration, developing of public administration, specialization, savings, efficiency, productivity.

Dünyada 1980'lerden bu yana gittikçe etkisini artıran hızlı bir değişim yaşanmakta ve bu değişim iktisadi, toplumsal, yönetsel ve kültürel alanlarda kendini göstermektedir. Küreselleşme olarak ifade edilen bu değişim, kamu veya özel bütün kurumları etkilemekte ve değişime uyum sağlamaya zorlamaktadır. Dünya'daki bu değişimler kamu yönetimi alanını da etkilemekte ve ülkelerde kamu yönetiminin hem işleyişini hem de hizmet sunum yöntemlerini sorgulamaya ve değişime yönlendirmektedir (Kırışik, 2013a: 285).

Dünyada kamu yönetiminde yaşanan değişimin temel amacı, kamu yönetiminin değişen dünyaya ve yeni gelişmelere uyumunu sağlamaktır. Kamu yönetiminin dünyaya uyum sağlayabilmesi için öncelikle karşılaştığı sorunların üstesinden gelmesi gerekmektedir. Kamu yönetiminde karşılaşılan sorunların üstesinden gelebilmek için de pek çok ülke aynı ya da benzer faaliyetler yürüten kamu kurumlarını birleştirme yoluna gitmiştir. Kamu yönetiminde kurum birleştirmeleri 40 yılı aşkın bir süredir devam etmektedir KYKB bazı ülkelerde yasal zorunluluk iken bazı ülkelerde de gönüllük esasına dayanmaktadır.

Kamu yönetiminde yaşanan değişim sürecinde ekonomiklik, etkinlik ve verimlilik oldukça önemli bir yer tutmaktadır. KYKB ile bu amaçlara ulaşılması konusunda ciddi gelişmeler kaydedilmektedir. Dolayısıyla kamu yönetiminde yaşanan sorunların çözümü açısından KYKB önemli fırsatlar sunmaktadır. KYKB konusunda pekçok ülkede akademik çalışmalar yapılmıştır. Ancak Türkiye'de bu konu ilgi çekmemiştir. Uygulamada yaşanan birleştirmeler akademik olarak konuyla ilgilenmeyi gerekli kılmıştır. Konunun akademik olarak incelenmesi, kurum birleştirmesinin tespitinin yapılması ve birleştirme öncesi, esnası ve sonrası sürecin sağlıklı işlemesi açısından önemli katkılar sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Kamu yönetiminde yerellik ilkesi akademik çalışmalarda, uluslararası örgütlerin yayınlarında ve ülke liderlerinin söylemlerinde oldukça yer almakla birlikte, uygulamada daha farklı bir görünümün etkisini giderek artan bir şekilde hissettirdiği görülmektedir. Pekçok ülkede ekonomiklik, etkinlik ve verimlilik adına merkezîyetçilikte güçlenme ve yerelde merkezileşme yaşanmaktadır. Bu bağlamda yerellik (subsidiarty) ilkesi, optimum ölçek kapsamında değerlendirilmekte, hizmeti en iyi sunabilecek ölçeğin kamu hizmeti sunumunda yetkilendirilmesi olarak anlaşılmaktadır (Kırışik, 2013b: 3).

Kamu yönetimi uygulamalarında KYKB'ye başvurdukları gözlemlenen ülkelere örnek olarak, Japonya, İngiltere, ABD, Belçika, İsveç, Danimarka, Finlandiya, Yeni Zelanda verilebilir. Bu ülkelerde kamu kurumlarının birleştirmesine sebep olan faktörler olarak; rekabet, doğal seçim, kaynakların karşılıklı bağımlılığı, aynı yapıda olmak, kamu politikası yapımı, diğer iç ve dış faktörler gösterilmektedir (Mitu ve Tudor, 2013: 570-571; Suzuki ve Sakuwa, 2016: 224).

Türkiye'de de kamu kurumları birleştirme çerçevesinde 2006 yılında SSK, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur birleştirilerek, SGK çatısı altında toplanmıştır. 2011 ve 2018 yılında bakanlık örgütlenmesinde de yeniden yapılandırılmaya gidilmiş ve sadeleştirilme süreci başlatılarak, bazı bakanlıklar birleştirilmiştir. 2012 yılında ise yeni büyükşehir modeline geçilmiş ve bu model sadece büyükşehir belediyelerinin yapısında değil, büyükşehirlerdeki bütün yerel birimlerde değişikliklere sebep olmuştur. Yapılan bu düzenlemelerin gerekçelerine bakıldığında, eski sistemde bu kurumların etkin hizmet verme konusunda yetersiz kaldıkları belirtilmekte ve birleşmeyle birlikte hizmetlerin tek bir merkezden yürütülerek, koordinasyon eksikliğinin ortadan kaldırılacağı ve işbölümü ile uzmanlaşmanın sağlanacağı ifade edilmiştir. Bu sayede hizmetlerin daha etkin, daha verimli ve daha ekonomik olacağı vurgulanmıştır.

Bu çalışma da öncelikle kamu yönetiminde kurumlarının birleştirmesiyle ilgili kavramsal açıklama, birleştirmeye sebep olan faktörler ve birleştirmenin olumlu sonuçları üzerinde durulacaktır. Daha sonra dünyada kamu kurumlarını birleştiren ülkelerden örnekler gösterilecek ve bu ülkelerden Japonya'daki belediye birleştirmelerin süreci ve faydaları hakkında bilgi verilecektir. Son bölümde ise, Türkiye'deki kamu yönetiminde kurumlarının birleştirmesiyle ilgili olarak SGK, bakanlık örgütün yeniden yapılandırılması ve yeni büyükşehir modeli üzerinde durulacaktır.

1. Kamu Yönetiminde Kurum Birleştirmesi Ve Sebepleri

Yeni kamu yönetimi hegemonyasının son yıllarda doktrin haline gelmesiyle birlikte kamu yönetimi; reformlarını, ideallerini ve kurumlarını güçlü bir şekilde birleştirmiştir (Madureira ve Ferraz, 2010: 35). Özel sektörde işletme birleştirmeleri ile ilgili pek çok çalışma bulunurken, kamu yönetiminde

kurum birleştirmeleri (KYKB) konusu, 1960'lı yıllardan itibaren farklı bakış açılarıyla araştırma literatüründe yer almaya başlamıştır (Mitu ve Tudor, 2013: 568).

Uluslararası kuruluşların kavramlaştırmaları arasında açık benzerliklerine rağmen, KYKB ile ilgili bir kavram birliği yoktur. Literatürde birkaç farklı kavram kullanılmaktadır. Bunlar, kombinasyon, koordinasyon, beraberlik ve işbirliği kavramlarıdır (Mitu ve Tudor, 2013: 569). KYKB kısaca, iki veya daha fazla kurumun daha etkili, daha verimli, daha ekonomik ve daha tutarlı olması adına birleşmesi eylemi veya süreci anlamına gelmektedir.

KYKB'nin temel amaçları olarak kamu hizmetleri sunumunda kalitenin artırılması, sorunların daha derin ve bütüncül olarak çözülmesi, aynı ya da benzer faaliyetleri yürüten kurumları bir araya getirerek daha verimli çalışmalarının sağlanması, birleştirilen kurumda daha az personel, daha az araç gereç, daha az bina, tek internet sitesi kullanılarak maliyetlerin azaltılması, stratejik planlama ve stratejik yönetimin daha profesyonel gerçekleştirilmesi, uzmanlık bilgilerinin artırılması, teknoloji kullanımının artması ve teknoloji seviyesinin yükseltilmesi gibi pekçok sebep gösterilebilir.

Kamu kurumlarında birleştirmeye sebep olan faktörler řu şekilde sıralanabilir (Mitu ve Tudor, 2013: 570-571):

- Rekabet: Kamu kurumlarında rekabet güçlü bir verimlilik ve yenilik kaynağı olarak görülmektedir. Bu yaklaşıma göre, kuruluşlar rekabete cevap vermek adına birleşmelerine gitmektedirler.
- Doğal Seçim: Sistem içerisinde rekabet içerisinde bulunan çeşitli kurumlar bulunmakta ve hayatta kalmak adına doğal olarak birleşme seçimine gidilmektedir.
- Kaynakların Karşılıklı Bağımlılığı: Doğal seçim faktörüyle yakından ilişkili olan bu faktöre göre, kurumların bir araya gelmesinin ana sebebi kurumların karşılıklı olarak birbirine bağımlılığıdır. Çeşitli konularda birbirine bağımlı olan kurumların tek çatı altında birleşmesi kurum hedeflerinin daha kolay gerçekleşmesine katkı sunabilir.
- Aynı Yapıda Olmak: Kurumların aynı yapılarda olması ve aynı uygulamaları benimsemesi kurumsal birleştirme için önemli bir gerekçe oluşturmaktadır.
- Kamu Politikası Yapımı Paradigması: KYKB'nin kamu politikalarından etkilendiği görülmektedir. 1980'lerden itibaren kamu yönetiminin değişim sürecinde ortaya çıkan yeni kamu politikaları kurumların birleşmesinde etkili olmuştur. Yeni kamu yönetimi yaklaşımında vurgulanan devletin küçültülmesi, etkin, verimli ve ekonomik hale getirilmesi, masrafların azaltılması fikirleri kurum birleştirmelerinde etkili olmuştur.
- Diğer Dış ve İç Faktörler: Sürekli değişimler ve çalkantılı dış çevre göz önüne alındığında kamu kurumları, dış baskılar, tarih, kültür, dil, coğrafya sosyal ve ekonomik iklim gibi dış faktörler tarafından yönlendirilebilmektedirler. KYKB'sine finansal, yönetsel ve kurumsal program kapsamındaki iç faktörlerde sebep olabilir. Bu iç faktörler; kurumların, ürün ve hizmetlerine (kalite, çeşitlilik ve genişleme) ve coğrafi pazarlarına odaklanarak, görevlerini iyi bir şekilde gerçekleştirmelerine ve sosyal sorumluluk perspektifinde yanıt vermelerine yardımcı olmaktadır.

2. Çeşitli Ülkelerde Kamu Yönetiminde Kurum Birleştirmeleri

Pek çok ülkede hastanelerde, üniversitelerde, bakanlıklarda, sosyal güvenlik kurumlarında ve belediyelerde birleştirme yoluna gidilmiştir. Bu birleştirmelerden en çok başvuru alanların başında da belediye birleştirmeleri gelmektedir.

Belediye birleştirmeleri, gelişmiş ülkelerde belediye düzeyinde idari reform için bir araç olarak yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. İki veya daha fazla belediyenin birleştirilmesi, toplam belediyelerin sayısını azaltmakta ve ölçeklerini coğrafya ile nüfus bakımından artırmaktadır. Genel olarak, belediyelerin birleştirilmesinin temel amacı, parçalanmış belediyelerin birleştirmesiyle daha fazla idari kapasiteye sahip daha verimli ve etkin yerel yönetimler kurmaktır. Gelişmekte olan ülkelerde belediye parçalanması sıkça görülmektedir. Ancak, gelişmiş ülkelerde belediye organlarının konsolidasyonu yoluyla birleştirmeler daha yaygındır (Fox ve Gurley-Calvez 2006 ve OECD 2014'den akt: Suzuki ve Ha, 2017: 3)

Avrupa'da belediye birleştirmeleri sadece gönüllü şekilde olmamış, çoğu zaman belediyeler bilinçli şekilde birleştirilmiş ve bununun içinde çeşitli yasalardan faydalanılmıştır. Bu tür birleştirmeler, Avrupa'da 1960'lı, 1970'li yıllarda yapılmıştır. İngiltere'de 1950'de belediye sayısı, 2.028 iken, 1992'de 484'e düşmüş, 2005'te ise 467'ye gerilemiştir. Belçika'da 1950'de belediye sayısı 2.669 iken, 1992'de 589'a düşmüş, 2005'te 600 olmuştur. İsveç'te 1950'de 2.281 olan belediye sayısı, 1992'de 286'ya düşmüş, 2005'te 290 olmuştur (Arıkboğa, 2007: 4-6). 2007 yerel yönetim reformuyla Danimarka belediyelerini 271'den 98'e indirmiştir. Finlandiya'da, belediyelerin sayısı 1945 yılında 560 iken 2005'te 416'ya, daha sonra gelen gönüllü birleşme yoluyla 2012'de 320'ye düşürmüştür. Yeni Zelanda hükümeti, 1980 yılında 454 olan belediye sayısını 1990'da 86'ya inmiştir (Suzuki ve Sakuwa, 2016: 224). ABD'de ise, Indiana eyaletinin başkenti olan Indianapolis şehri ile Marion ilçe yönetimi (county) 1969 yılında birleştirilmiştir (Staley, 2005: 1). ABD, Fransa ve Kanada büyükşehir yönetim ölçeğini genişletmişlerdir (Çelikyay, 2014: 11). Büyükşehir ölçeğinin genişlemesi, daha önce başka birimler tarafından yapılan yerel kamu hizmetlerinin büyükşehir bünyesinde birleştirilmesi sonucunu doğurmaktadır.

Japonya ise belediye birleştirmelerini 1999'dan sonra desteklemeye başlamıştır. Japon belediyelerinin sayısı 1999'da 3.229 iken, 2006'da 1.821'e düşmüş ve bu sayı 2014'te kademeli olarak azaltılarak 1.718'e düşürölmüştür (Suzuki ve Ha, 2017: 11).

3. Türkiye'de Kamu Yönetiminde Kurum Birleştirmeleri

Türkiye'de KYKB, dünyadaki pek çok ölkeye göre oldukça gecikmeli olmuştur. Türkiye'de gerçekteşirilen kurum birleştirmeleri ile ilgili olarak, 2006 yılındaki Sosyal Güvenlik Kurumlarında birleştirme, 2011 ve 2018 yılındaki değişiklikler ile birlikte bakanlıklarda birleştirme ve 2012 yılında yapılan büyükşehirlerde birleştirme modeli üzerinde durulacaktır.

3.1. Sosyal Güvenlik Kurumlarında Birleştirme

2003 yılında "Sağlıkta Dönüşüm Programı" adıyla anılan süreç, Türk uzmanlar tarafından oluşturulan bir komisyonda tanımlanan "Türkiye: Daha İyi Erişim ve Etkinlik İçin Sağlık Reformu" başlıklı rapora dayanmaktadır. 2003'ten itibaren Sağlıkta Dönüşüm Programı ile sağlık finansmanı tek elde toplanmış ve özel sektöründe dahil olduğu sağlık hizmet sunucularının Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK)'ndan hizmet alma biçimi oluşturulmuştur (Erol ve Özdemir, 2014: 12).

Sağlıkta Dönüşüm Programı, sosyal güvenlik sistemi yeniden yapılandırılmıştır. Bu çerçevede, üç sosyal güvenlik kuruluşu Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) çatısı altında birleştirilmiştir. Birleştirilen sosyal güvenlik kuruluşları; Sosyal Sigortalar Kurumu (SSK), Emekli Sandığı, Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (Bağ-Kur)'dur (Erol ve Özdemir, 2014: 12). 2003 yılında Sağlıkta Dönüşüm Programı adı altında başlayan ve projenin birinci başlığını taşıyan SGK, 5502 Sayılı Kanun ile 2006 yılında gerçekteşirilmüştir.

2006 yılında sosyal güvenlik kurumların birleştirmesini zorunlu kılan faktörler olarak eski sistemde yaşanan sorunlar gösterilmektedir. Söz konusu sorunlar řu şekilde sıralanmaktadır (Tuncay, 1997: 357-360):

- Sosyal güvenlik için tahsis edilen kaynakların yetersizliği,
- Sosyal Sigortalar üzerine kurulan Türk sosyal güvenlik sisteminin yıllarca sigortacılık ilkelerine ters düşen uygulamalarına sahne olması,
- Sürekli çıkarılan hizmet borçlanması kanunları, bu haktan yararlananlara ödenen primleri kısa bir zaman içinde geri alma şansını bahşederken senelerce çalışarak prim ödeyenlere haksızlık edilmiş olması,
- Sistemin ciddi anlamda finansman krizi içinde olması,
- Hem SSK'da hem de Bağ-Kur'da ciddi bir prim tahsil edememe sorunun yaşanması,
- Sosyal güvenlik kurumları arasında norm ve standart birliğinin olmaması,
- Yüksek oranlı enflasyon olması,
- Aylık alma süresinin neredeyse prim ödeme süresinden uzun olması,
- Sosyal güvenlik kuruluşlarının özerk çalışamaması ve ciddi bir örgütlenme ve yönetim sorunun yaşanması,

- Özel sandıklarda kaynak sıkıntısı yaşanması,
- Sosyal güvenlik mevzuatının sıkça değişmesi ile birlikte mevzuatın karmaşık bir hal alması,
- Sağlık hizmetlerinin yetersiz ve kalitesiz olmasıdır.

Bütün bu sorunların üstesinden gelmek ve hizmetlerdeki aksaklıkları gidermek amacıyla sosyal güvenlikle ilgili kurumlar birleştirilmiştir.

3.2. 2011 ve 2018 Değişiklikleri ile Birlikte Bakanlık Örgütlenmesinde Yeniden Yapılandırma ve Birleştirme

2011 yılında 643 sayılı KHK çıkarılmıştır. Bu KHK ile 1984 yılından günümüze kadar bakanlıkların örgütlenmesini düzenleyen 3046 sayılı Kanunda bazı değişiklikler yapılmıştır. Bu kapsamda, devlet bakanı düzenlemesinin kaldırılmış, bakan yardımcılığı oluşturulmuş, yeni bakanlıkların kurulmuş ve bakanlıkların görev yapma mantığında değişiklik yapılmıştır (Kayıkcı, 2013: 34). 643 sayılı KHK ile 2011 yılına kadar 24 olan bakanlık sayısı, 21'e indirilmiştir.

03.05.2011 tarihinde çıkarılan 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu ile kamu yönetiminin hantal yapısından kurtarılması, kamu hizmetlerinin düzenli, hızlı ve etkin bir biçimde yürütülmesine yönelik düzenlemelerin yürürlüğe konulması genel gerekçede amaçlanmıştır (Lamba, 2014: 145).

2011 değişiklikleriyle, devlet bakanlığı uygulamasından vazgeçilmiş ve devletin üstlendiği bütün faaliyetler için icracı bakanlıklar oluşturulmuştur. Daha önce devlet bakanlıkları tarafından yürütülen hizmetler için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Avrupa Birliği Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı ve Kalkınma Bakanlığı olmak üzere yeni bakanlıklar kurulmuştur. Ayrıca Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın yerini, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığı; Tarım Bakanlığı'nın yerini Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı; Ulaştırma Bakanlığı'nın yerini Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı almıştır (Lamba, 2014: 145). Benzer hizmet ve faaliyetleri veren Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Çevre ve Orman Bakanlığı ise birleştirilip, Çevre ve Şehircilik Bakanlığına dönüşmüştür. Çevre ve Orman Bakanlığından ise, yeni bir bakanlık olarak Orman ve Su İşleri Bakanlığı kurulmuştur (www.memurlar.net).

2011 değişikliği ile bakanlık örgütünde yeniden yapılanmaya gidilmesi, kamu yönetiminde bir sadeleştirilme süreci olarak nitelendirilmektedir. Düzenleme sonrası bazı birbirine benzer hizmetlerin birleştirmeye birlikte tek çatı altında toplanması kamu yönetiminin geliştirilmesi açısından önemlidir.

Türkiye'de 2011'de olduğu gibi 2018 yılında da bakanlık örgütlenmesinde yeniden yapılandırılmaya gidilmiş ve bazı bakanların ismi değişmiş bazı bakanlıklarda birleştirilerek 21 olan bakanlık sayısı 16'ya indirilmiştir. Bu kapsamda birleştirilen bakanlıklar şunlardır (<https://www.memurlar.net>, 2018) :

- Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı birleştirildi. Yeni ismi Çalışma, Sosyal Hizmetler ve Aile Bakanlığı oldu.
- Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Kalkınma Bakanlığı birleştirildi. Yeni ismi Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı oldu.
- Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ile Orman ve Su İşleri Bakanlığı birleştirildi. Yeni ismi Tarım ve Orman Bakanlığı oldu.
- Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Ekonomi Bakanlığı birleştirildi. Yeni ismi Ticaret Bakanlığı oldu.
- Dışişleri Bakanlığı ile Avrupa Birliği Bakanlığı birleştirildi. Yeni ismi Dışişleri Bakanlığı olarak kaldı.

Yeni sistemde Maliye Bakanlığı'nın yeni ismi "Hazine ve Maliye Bakanlığı" olurken, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının yeni ismi ise Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı oldu.

Bakanlıklarda yapılan birleştirmelerle ekonomi alanında 6 olan ilgili bakanlık sayısı 3'e indirilmiştir (<https://www.memurlar.net>, 2018). Bu durum ekonomi yönetiminin dağılmaması adına yapılan bir düzenlemedir. İleride ekonomi yönetiminin tek bir bakanlık çatısı altında toplanması da söz konusu

olabilir. Bilgi teknolojilerinin gelişmesi ile yönetim faaliyetinin kolaylaşması ekonomi alanındaki bakanlıkların tek çatı altında toplanmasına uygun bir ortam sunmaktadır. Ayrıca bakanlıklarda sayısı bir tane olan ve meslek memuru niteliğindeki müsteşarlıkların kaldırılarak yerine bakanla birlikte gelen ve giden sayısı birden fazla olan bakan yardımcılarının atanması bakanlıkların yönetimini bakan açısından kolaylaştırmıştır. Yine parlamenter sistemde bakanın yapmakta olduğu üç temel görev, cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde bire indirilmiştir. Parlamenter sistemde bakanlar; bakanlık görevini yürütme, meclis çalışmalarına katılma ve seçim çevresi ile ilgilenme görevlerini fiilen yürütmekteydi. Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde bakanların iki görevi kaldırılmıştır. Artık bakanlar meclis üyesi olamayacağı için meclis çalışmalarına katılması gerekmemektedir. Bakan olan kişi milletvekili olamayacağı için seçim çevresine karşı sorumluluğu olmayacaktır. Dolayısıyla Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde bakanlar sadece bakanlık görevlerini yapmaya odaklanabileceklerdir. Bu durum bakanlık hizmetlerinde olumlu bir gelişmeye işaret etmektedir. Bütün bu gelişmeler ekonomi alanındaki bakanlıkların ilerleyen süreçlerde tek bir bakanlık kapsamında birleştirilmesine olanak sağlamaktadır.

3.3. 2012 Yeni Büyükşehir Modeli ile Yerel Yönetimlerde Kurum Birleştirmeleri

12.11.2012 tarihinde kabul edilen 6360 sayılı Ondört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmiyedi İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile Türkiye’de büyükşehirlerde yeni bir yönetim modeline geçiş düzenlenmiştir. Bu yeni yönetim modeli ile yerel yönetimlerde kurum birleştirmeleri gerçekleştirilmiştir. Bu sayede yerel yönetim sayısında ciddi bir düşüş kaydedilmiştir. Bu gelişmeler Avrupa ülkelerindeki uygulamalara da uyumludur.

Avrupa ülkelerinin temel söylemlerinde yerellik (subsidiarity) ilkesine ve yerel yönetimlerin önemine vurgu yapılsa da uygulamada bu ülkelerde yerel yönetim sayılarının özellikle 1950’den 1992’ye birleştirmeler yoluyla azaltıldığını görmekteyiz. Aşağıdaki tablo 1’de görüleceği üzere yerel yönetimlerin birimi olan belediyelerin Avrupa ülkelerinde birleştirmeler yoluyla azaltıldığı görülmektedir.

Tablo 1: Bazı Ülkelerde Belediye Sayılarındaki Değişim

Ülke	1950	1992	1950-1992 Değişim(%)	2005	1992-2005 Değişim (%)
İsveç	2.281	286	(-) 87,5	290	(+) 1,4
Belçika	2.269	589	(-) 77,9	600	(+) 1,9
İngiltere	2.028	484	(-) 76,1	467	(-) 3,5
Avusturya	3.999	2.301	(-) 42,5	2.400	(+) 4,3
Norveç	744	439	(-) 41,0	440	(+) 0,2
Hollanda	1015	647	(-) 36,3	647	0
İspanya	9.214	8.082	(-) 12,3	8.109	(+) 0,3
Fransa	38.814	36.763	(-) 5,3	37.000	(+) 0,6
Yunanistan	5.959	5.922	(-) 0,6	1.031	(-) 82,6
Bulgaristan	2.178	255	(-) 88,3	264	(+) 3,5
İtalya	7.781	8.100	(+) 4,1	8.000	(-) 1,2
Türkiye	628	2.270	(+) 261,5	3.225	(+) 42,1

Kaynak: (Arıkoğlu, 2007: 4).

Tablodaki verilere bakıldığında, 1950-1992 tarihleri arasında İtalya’nın belediye sayısı % 4,1, Türkiye’nin ise belediye sayısı % 261,5 artarken, diğer ülkelerde belediye sayılarının ciddi oranda azaltıldığı görülmektedir. 1950-2005 arası döneme bakıldığında Türkiye’nin Avrupa ülkelerinde belediye birleştirmelerinin tersine hareket ederek belediye sayısını aşırı oranda artırdığı görülmektedir. Sürecin bu şekilde hatalı ilerlemesinde söylem-uygulama analizinin yeterince yapılmayışı da önemli bir yer tutmaktadır. Batılı ülkelerdeki söylemlerde ve akademik çalışmalarda yerel yönetimlere, yerel demokrasiye, yerel hizmetlerin halka en yakın kuruluşlarca yürütülmesine yoğun vurgu yapılmasına rağmen, uygulamada yerel yönetimlerin sayısının ciddi ölçüde azaltıldığı görülmektedir. Bu ülkelerde

belediye sayılarında birleştirme yoluyla azaltılmanın temel sebebi olarak, hizmetlerin etkin, verimli ve ekonomik olması gösterilmektedir.

Türkiye’de de bilindiği üzere 2002 sonrası yapılan reformlarda yerelleşme üzerine önemli düzenlemeler gerçekleştirilmiştir. Özellikle 2004 ve 2005 yıllarında yapılan yerel yönetim kanunlarıyla yerelleşmenin geliştiği birçok kesim tarafından kabul edilmiştir (Belli ve Aydın, 2017: 402). Ancak 6 Aralık 2012 tarihinde Resmi Gazete’de yayınlanan 6360 sayılı kanunla birlikte Türkiye’de yerelleşme ile birlikte yerelde merkezileşme olarak ifade edebileceğimiz bir gelişme yaşanmıştır. Merkezi yönetimden yerel yönetimlere ve taşra teşkilatlarına yetki devirleri yapılırken bir taraftan da yerel yönetimlerin etkinlik, verimlilik ve ekonomiklik bağlamında büyük yerel yönetimler çatısı altında birleştirildiği görülmektedir. Dolayısıyla Türkiye’de yerelleşme ile birlikte birleştirmeler yoluyla ve büyükşehir-ilçe belediyesi ilişkilerinde büyükşehir belediyelerinin idari vesayetinde artma (Belli ve Aydın, 2017: 408) yoluyla yerelde merkezileşme Avrupa ülkelerinden oldukça gecikmeli bir şekilde uygulamaya konulabilmektedir.

6360 sayılı Kanun sadece büyükşehir belediyelerinin yapısında değil genel olarak büyükşehirlerdeki bütün yerel yönetim birimlerinde değişikliklere sebep olmuştur. Aşağıdaki tablo 2’de yeni büyükşehir modeliyle yerel yönetim sayılarında meydana gelen değişiklikler gösterilmiştir.

Tablo 2: 6360 Öncesi ve Sonrasında Toplam Yerel Yönetim Birimleri

Yerel Yönetim Birimleri (YYB)	6360 Öncesi Toplam YYB	6360’la Kurulan YYB	6360’la Kaldırılan YYB	6360 Sonrası Toplam YYB
Büyükşehir Belediyesi	16	14		30
Büyükşehir ilçe Belediyesi	143	25		519
İl Belediyesi	65		14	51
İlçe Belediyesi	749	2	349	416
Belde Belediyesi	1.977		1.635	342
Toplam Belediye	2.950	41	1.998	1.358
İl Özel İdaresi	81		30	51
Köy	34.395		16.561	17.834
Mahalle	19.103	17.637		36.740

Kaynak:(Adıgüzel, 2012: 160).

Tablo 1 ve tablo 2’ye bakıldığında 1950’den 2005’e kadar belediye sayısının arttığı, 2012’den sonra azaldığı görülmektedir. Bu durum yeni büyükşehir modelinin KYKB yolunu benimsediğini göstermektedir.

6360 sayılı Kanunun gerekçesinde, gelişmiş ülkelerde kamu yönetimi reformları için ön plana çıkan temel ilke ve değerlerin etkinlik, etkililik, verimlilik, ekonomiklik, vatandaş odaklılık, hesap verebilirlik, katılımcılık ve saydamlık olduğu genel olarak ifade edilmektedir. Gerekçede yerel yönetimlerin sürekli geliştirilmesi ve etkin hizmet üretme kapasitesine sahip hale getirilmesi gerektiği belirtilmektedir. Bu bağlamda belediyelerde yaşanan birleştirmenin kamu yönetimin geliştirilmesine ne gibi katkılar sağladığı ortaya konulmaktadır. Bu katkılardan ilki, büyükşehir sınırları içinde yer alan yerel yönetimlere ilişkin planların tüm büyükşehir bölgesini kapsayan ve makro politikaları belirleyen bir çerçeve içinde ele alınmasının daha faydalı olacağıdır. İkinci katkı belli bir coğrafi alanda çok sayıda yerel yönetimin yetkili olması halinde planlama ve koordinasyonun sağlanamaması sorunun çözülmesi ve ölçek ekonomisinden yeterince yararlanılamaması nedeniyle oluşan kaynak israfının önlenmesidir. Üçüncü katkı sanayileşme, ulaşım ve çevre gibi artan sorunların hizmet üretme kapasitesi ve yeterli mali kaynağı küçük ölçekli yerel yönetimlere göre oldukça yüksek olan büyük ölçekli yerel yönetimlerce çözülmesinin çok daha kolay

olacağıdır. Dördüncü katkı, büyük ölçekli yerel yönetimlerin kaynakları daha etkin ve yerinde kullanmasının mümkün olmasıdır. Beşinci katkı hem küçük yerleşim birimlerinde hem de nüfusun yoğun olduğu büyükşehirlerde yaşanan ciddi yönetim sorunlarının ölçeğin büyümesiyle azalmasıdır. Altıncı katkı, uygun büyüklükteki güçlü yerel yönetimlerin yerel kamu hizmetlerinin çok daha kaliteli olmasına imkan sağlamasıdır (www.sayilikanun.com, 2012).

Sonuç Ve Değerlendirme

Gelişmiş ülkelerin genelinde kamu yönetimi reformları için ana ilke ve değerler olarak, etkinlik, verimlilik, ekonomiklik, vatandaş odaklılık, hesap verebilirlik, katılımcılık, şeffaflık ilkeleri ön plana çıkmaktadır. Çalışmanın konusu olan, kamu yönetiminde kurum birleştirmeleri de bu ilke ve değerlere vurgu yapmakta ve kamu yönetiminin geliştirilmesini amaç edinmektedir.

KYKB gelişmiş ülkelerde uzun zamandan beri uygulanmaktadır. KYKB'nin ortaya çıkardığı faydalar, KYKB uygulanmasının benimsenmesinde etkili olmuştur. KYKB'nin kurumların geliştirilmesine sağlamış olduğu olumlu katkılar, birleştirme sonrası da gözlemlenmiştir. Bu nedenle gelişmiş ülkelerde çeşitli kurumlar üzerinde uygulama sürdürülmüştür.

Avrupa ülkeleri 1950'den 1992'ye kadar hızlı adımlar atarak yerel yönetimlerde birleştirmelere giderek yerel yönetim sayısında ciddi bir azaltma yapmışlardır. Türkiye'de ise, yerel yönetimlere yönelik birleştirmenin 2012 yılı sonunda kabul edildiğini görmekteyiz. Gecikmeli de olsa atılan adımların olumlu olduğunu ve büyükşehir olan illerde olumlu sonuçlar ortaya çıkardığı yapılan araştırmalarda görülmektedir (Mutlu, 1).

Türkiye'de bilim çevrelerinde KYKB'lerine tepki ya da olumsuz değerlendirme bulunmamaktadır. Ancak büyükşehirlerde 6360 sayılı Kanun ile yapılan birleştirmelere yönelik genelde olumsuz değerlendirmeler bulunmaktadır. Bu Kanun ile hizmetlerde etkinliğin sağlanamayacağı, yerel demokrasiye uygun olmadığı, maliyetlerde azalma yerine artışa neden olacağı, yerellik ilkesine uygun olmadığı, hızlı hizmet alımının mümkün olamayacağı gibi eleştiriler yöneltmiştir (Mutlu, 3-5). KYKB'ne yönelik bu ve benzeri eleştiriler diğer ülkelerde de yapılmaktadır (Algie, 1973: 282-283; Suzuki ve Ha, 2017: 6).

KYKB kamu yönetiminde etkinlik, verimlilik ve ekonomiklik boyutlarından faydalı sonuçlar üreten bir özelliğe sahiptir. Devletlerde kamu hizmetlerinin yürütülmesinde görevli çok sayıda kamu kurum ve kuruluşu bulunmaktadır. Bu kurumların sayısının uzmanlaşmanın yükselmesiyle birlikte artma eğilimi gösterdiği, çeşitli kurumlarda bulunan alt faaliyetlerin zamanla ayrı bir kurum kurularak ayrıldığı görülmektedir. Kamu hizmetlerinin sayısı oldukça fazlalaşan kurumlar tarafından görülmeye başlanması, bir taraftan maliyetlerde yükselmeye, personel, kamu binası, kamu araç-gereci sayılarında artışlara neden olurken, diğer taraftan da kamu hizmetlerinin yürütülmesinde karmaşa kendini göstermektedir. Kamu sektörünün aşırı şekilde büyümesi ile birlikte hantallaşma, aşırı bürokrasi ve kırtasiyecilikte artma ortaya çıkmaktadır. Ayrıca kamu hizmetlerinden hangi kurumun, ne kadar sorumlu olduğu sorusu vatandaşlar açısından belirsizleşmektedir. Kurumlar arasında da görev ve yetki tartışmaları yeni problemlere yol açmaktadır. Bu bağlamda KYKB yoluyla aynı ya da benzer faaliyet yürütmekte olan kurumların birleştirilmesi yaşanan bu sorunların çözümüne önemli katkılar sunabileceği gibi kamu hizmetlerinin yürütülmesinde önemli rekabetçi fırsatlar oluşturabilir.

Ancak, KYKB her durumda kolaylıkla başvurulabilecek bir yöntem değildir. KYKB dikkatle incelenmesi gereken bir konudur. KYKB gereklilik ya da zorunluluk durumunda gerçekleştirilmelidir. Bu gerekliliğin ya da zorunluluğun varlığı yapılacak detaylı araştırmalar sonucunda ortaya çıkarılmalıdır. KYKB'yi gerekli araştırmalar yapmadan uygulamak olumsuz sonuçların ortaya çıkmasına neden olabilir. KYKB gerekli hatta zorunlu olsa bile birleştirmenin nasıl ve hangi aşamalardan geçilerek gerçekleştirileceği, hangi tür sorunların oluşabileceği, bu sorunların nasıl çözümleneceği, KYKB'nin faydalı sonuçlarının ortaya çıkmasını sağlamak için nasıl hareket edilmesi gerektiği süreç başlamadan önce belirlenmiş olmalıdır.

KAYNAKÇA

- ADIGÜZEL, Ş. (2012). "6360 Sayılı Yasa'nın Türkiye'nin Yerel Yönetim Dizgesi Üzerine Etkileri: Eleştirel Bir Değerlendirme", **Toplum ve Demokrasi Dergisi**, Yıl: 6, Sayı: 13-14, ss. 153-176.
- ALGIE, J. (1973). "Merging Public Services", **Management Decision**, Vol. 11 Issue: 5, pp.280-293.
- ARIKBOĞA, E. (2007). "Yerel Yönetimlerde Ölçek Sorunu ve Belediye Reformu", **Kayfor**, 18-20 Ekim, Kocaeli.
- BELLİ, A. ve AYDIN, A. (2017). "6360 Sayılı Kanun ve Yerelde Merkezileşme", **International Journal of Social Science**, Number: 55, Spring II, pp. 401-413.
- ÇELİKAY, Hicran, 2014, "Değişen Kent Yönetimi Ve 6360 Sayılı Büyükşehir Yasası" **Analiz**, Sayı:101,İstanbul, <http://file.setav.org/Files/Pdf/20140708140310degisen-kent-yonetimi-ve-6360-sayili-buyuksehir-yasasi-pdf.pdf> (15.05.2018).
- EROL, H. ve Özdemir, A. (2014). "Türkiye'de Sağlık Reformları ve Sağlık Harcamalarının Değerlendirilmesi", **Sosyal Güvenlik Dergisi**, Cilt: 4, Sayı: 1, ss. 9-34.
- KAYIKCI, S. (2013), "643 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname Çerçevesinde Türkiye'de Bakanlık Örgütlenmesinde Yeniden Yapılanma", **Amme İdaresi Dergisi**, Cilt: 47, Sayı: 1, ss. 23-51.
- KIRIŞIK, F. (2013a). "Kamu Yönetiminde Küresel Değişimler ve Yeni Sorun Alanları", **Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, Sayı: 38, ss. 285-295.
- KIRIŞIK, F. (2013b). "Kamu Yönetiminin Yeniden Örgütlenmesi ve Kamu Hizmetlerinin Yürütülmesinde Yerellik ilkesi ve Türkiye'de Uygulanabilirliği", **Sosyal Bilimler Metinleri**, No: 5.
- LAMBA, M. (2014). "Yeni Kamu Yönetimi Perspektifinden Türkiye'de Kamu Yönetimi Reformları: Genel Gereçekler Üzerinden Bir İnceleme", **Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi**, Cilt:19, Sayı: 3, ss.135-152.
- MADUREIRA, C. ve FERRAZ, D. (2010). "The Need of a XXI Century Governance ParadigmforPublic Administration: The Specific Case Of Portugal", **PublicPolicy And Administration**,Number: 31, pp. 35-48.
- MITU, I. ve TUDOR, A. Tiron (2013). "The Paradigms of Public Sector Combinations", **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 92, pp. 567-573.
- MİYAZAKİ, T. (2014). "Municipal consolidation and local government behavior: Evidence from Japanese voting data on merger referenda", **Economics of Governance**, 15, pp. 387-410.
- MUTLU, A. (Tarih yok). "Kırda Yaşayanların 6360 Sayılı Büyükşehir Belediye Yasasına Bakışı Değişti mi?", https://personel.omu.edu.tr/docs/ders_dokumanlari/1373_65264_1655.pdf, (15.10.2018).
- PINHEIRO, R. vd., (2009). "Strategic Mergers in the Public Sector: Comparing Universities and Hospitals", In Tarba, Cooper & Sarala (eds.) **Mergers and Acquisitions In Practice**, Routledge.
- STALEY, S. R. (2005), The Effects of City-County Consolidation: A Review of the Recent Academic Literature, <https://www.in.gov/legislative/interim/committee/2005/committees/prelim/MCCC02.pdf>, (12.10.2018).
- SUZUKİ, K. ve HA, H. (2017). "Municipality Merger and Local Democracy: An assessment of the merger of Japanese municipalities", **Qog The Quality Of GovernmentInstituteDepartment of PoliticalScienceUniversity of Gothenburg**, ISSN 1653-8919, pp.1-44.
- SUZUKİ, K. ve SAKUWA, K. (2016) "Impact of municipal mergers on local population growth: an assessment of the merger of Japanese municipalities", **Asia Pacific Journal of Public Administration**, 38(4), pp. 223-238.
- TUNCAY, C. (1997). "Türk Sosyal Güvenlik Sisteminde Reform İhtiyacı", **Kamu İş Hukuku ve İktisat Dergisi**, Cilt: 4, Sayı: 2, ss. 349-378.
- <https://www.memurlar.net/haber/199721/cevre-orman-ve-sehircilik-bakanligi-ikiye-ayrildi.html>, (10.10.2018).
- <https://www.memurlar.net/haber/761329/yeni-sistemde-yeni-bakanliklar.html>, (10.10.2018).
- <http://www.sayilikanun.com/6360-sayili-on-uc-ilde-buyuksehir-belediyesi-ve-yirmi-alti-ilce-kurulmasi-ile-bazi-kanun-ve-kanun-hukmunde-kararnamelerde-degisiklik-yapilmasina-dair-kanunun-gerekcesi-ve-komisy-on-raporu/>, (11.10.2018).

EKONOMİK DÖNÜŞÜMLERE DUYARLI KENT PLANLARI İÇİN BÖLGE PLANLAMASI

TÜRKİYE'DE TOPLUM, YERLEŞİM VE YÖNETİM TARTIŞMALARI

KAYSEM12 BİLDİRİLER E-KİTABI

EDITÖR:

DOÇ. DR. HASAN YAYLI

ISBN: 978-605-89463-1-6

KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

TÜRKİYE'DE TOPLUM, YERLEŞİM VE YÖNETİM TARTIŞMALARI

Editör: Doç. Dr. Hasan YAYLI

KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

12. Uluslararası Kamu Yönetimi Sempozyumu

TÖRKİYE'DE TOPLÖM, YERLEŞİM VE
YÖNETİM TARTIŞMALARI

25-27.10.2018 KIRIKKALE

Bildiriler e-kıtabı
ARALIK 2018

EDİTÖR:

Doç. Dr. Hasan YAYLI

YAYIMA HAZIRLAYANLAR:

Ali Buğra KÖÇÖK

Yasın Can GÖNÖLTAŞ

Aysema Pelin ŞAŞMAZ

Meryem YILMAZ

Hasan KAYA

Zeynep Ceren AKYÖZ

Fatma Duygu ARSLAN

Katılımcı Ülkeler: Türkiye, Azerbaycan, Gürcistan, Ukrayna, Rusya, Kazakistan

ISBN: 978-605-84963-1-6

BİLİM VE HAKEM KURULU

- Prof. Dr. Aliikram ABDULLAYEV (Azərbaycan Devlet İdarəcilik Akademisi)
- Prof. Dr. Ali ACAR (Selçuk Üniversitesi)
- Prof. Dr. Muhittin ACAR (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Onur Ender ASLAN (TODAİE)
- Prof. Dr. Hamza ATEŞ (Medeniyet Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet Hamdi AYDIN (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
- Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI (Sakarya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Burhan AYKAÇ (Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Veysel K. BİLGİÇ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN (TODAİE)
- Prof. Dr. Ömer Cüneyt BİNATLI (Nişantaşı Üniversitesi)
- Prof. Dr. Geert BOUCKEART (Leuven University)
- Prof. Dr. Recep BOZLAĞAN (Marmara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Yakup BULUT (Mustafa Kemal Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hilde BJORNA (Tromso University)
- Prof. Dr. Bayram COŞKUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
- Prof. Dr. Abdullah ÇELİK (Harran Üniversitesi)
- Prof. Dr. Güven DELİCE (Kırıkkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Berkan DEMİRAL (Trakya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Mehmet DİKKAYA (Kırıkkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet Alpay DİKMEN (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Musa EKEN (Sakarya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hüseyin EMİROĞLU (Kırıkkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Veysel EREN (Mustafa Kemal Üniversitesi)
- Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ (Medeniyet Üniversitesi)
- Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ (Adnan Menderes Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ömer Faruk GENÇKAYA (Marmara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Gülise GÖKCE (Selçuk Üniversitesi)
- Prof. Dr. Orhan GÖKCE (Selçuk Üniversitesi)
- Prof. Dr. Korel GÖYMEN (Sabancı Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hüseyin GÜL (Süleyman Demirel Üniversitesi)
- Prof. Dr. Mahmut GÜLER (Trakya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet GÜRBÜZ (Bingöl Üniversitesi)
- Prof. Dr. Sabine KAHLMANN (University of Postdam)
- Prof. Dr. Selma KARATEPE (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hikmet KAVRUK (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ali KAYA (Erciyes Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ruşen KELEŞ (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Selim KILIÇ (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
- Prof. Dr. Arif Burhanettin KOCAMAN (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Önder KUTLU (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ayşegül MENGİ (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Riccardo MUSSARI (University of Siena)
- Prof. Dr. Ahmet MUTLU (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
- Prof. Dr. Gökhan ORHAN (Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi)
- Prof. Dr. Zaneta OZOLINA (Letonia Univesity)
- Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR (Pamukkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ömür Neczan ÖZMEN (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Namık Kemal ÖZTÜRK (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
- Prof. Dr. Bekir PARLAK (Uludağ Üniversitesi)
- Prof. Dr. Constantin Marius PROFIORIU (Bucharest University)
- Prof. Dr. Miguel Angelo RODRIGUES (Minho University)
- Prof. Dr. Ali ŞAHİN (Selçuk Üniversitesi)
- Prof. Dr. Yusuf ŞAHİN (Aksaray Üniversitesi)
- Prof. Dr. Akif TABAK (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
- Prof. Dr. Nafiz TOK (Aksaray Üniversitesi)
- Prof. Dr. Harald TORSTEINSEN (Harstad University)
- Prof. Dr. Emil TURC (Marseille University)
- Prof. Dr. Zerrin TOPRAK KARAMAN (İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Prof. Dr. Turgay UZUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hilmi ÜNSAL (Gazi Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet YATKIN (Fırat Üniversitesi)
- Prof. Dr. Mete YILDIZ (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Abdullah YILMAZ (Anadolu Üniversitesi)
- Prof. Dr. Helmut WOLLMAN (Berlin)

- Doç. Dr. Rasim AKPINAR (Celal Bayar Üniversitesi)
- Doç. Dr. Emre AKSOY (Kırıkkale Üniversitesi)
- Doç. Dr. İlhan AKSOY (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
- Doç. Dr. Murat AKTAŞ (Muş Alparslan Üniversitesi)
- Doç. Dr. Erbay ARIKBOĞA (Marmara Üniversitesi)
- Doç. Dr. Seda H. BOSTANCI (Namık Kemal Üniversitesi)
- Doç. Dr. Elif ÇOLAKOĞLU (Atatürk Üniversitesi)
- Doç. Dr. Can Umut ÇİNER (Ankara Üniversitesi)
- Doç. Dr. Çiğdem ERDEM (Gazi Üniversitesi)
- Doç. Dr. Fatih ERTUGAY (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi)
- Doç. Dr. Ali Fuat GÖKÇE (Kilis 7 Aralık Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mehmet GÜNEŞ (Ufuk Üniversitesi)
- Doç. Dr. Murteza HASANOĞLU (Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet İdarecilik Akademisi)
- Doç. Dr. Deniz İŞÇİOĞLU (Doğu Akdeniz Üniversitesi)
- Doç. Dr. Ferit İZCİ (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mithat Arman KARASU (Harran Üniversitesi)
- Doç. Dr. Fatih KIRIŞIK (Dumlupınar Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mustafa KOCAOĞLU (Ahi Evran Üniversitesi)
- Doç. Dr. Özer KÖSEOĞLU (Sakarya Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mustafa LAMBA (Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)
- Doç. Dr. Tuncay ÖNDER (Gazi Üniversitesi)
- Doç. Dr. Barış ÖVGÜN (Ankara Üniversitesi)
- Doç. Dr. Yunus Emre ÖZER (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Doç. Dr. Ahmet ÖZKIRAZ (Gaziosmanpaşa Üniversitesi)
- Doç. Dr. İsmail SEVİNÇ (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Doç. Dr. Özcan SEZER (Bülent Ecevit Üniversitesi)
- Doç. Dr. Esra Banu SİPAHİ (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Doç. Dr. İlyas SÖĞÜTLÜ (Karabük Üniversitesi)
- Doç. Dr. Köksal ŞAHİN (Sakarya Üniversitesi)
- Doç. Dr. Savaş Zafer ŞAHİN (Atılım Üniversitesi)
- Doç. Dr. Bilge Kağan ŞAKACI (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
- Doç. Dr. İbrahim Ethem TAŞ (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
- Doç. Dr. Azize Serap TUNÇER (Ahi Evran Üniversitesi)
- Doç. Dr. A. Menaf TURAN (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)
- Doç. Dr. Hasan YAYLI (Kırıkkale Üniversitesi)
- Doç. Dr. Nilay YAVUZ (ODTÜ)
- Doç. Dr. İbrahim Güray YONTAR (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Doç. Dr. Nazlı YÜCEL BATMAZ (Kırıkkale Üniversitesi)

- Dr. Öğr. Üy. Atik ASLAN (Muş Alparslan Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Aziz BELLİ (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Vasfiye ÇELİK (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Veysel ERAT (Bitlis Eren Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Tahsin GÜLER (Balıkesir Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Özlem İngün KARKIŞ (Doğuş Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Aygül KILINÇ (Artvin Çoruh Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Selcen KÖK (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Cemal ÖZTÜRK (Bitlis Eren Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Yusuf PUSTU (Gazi Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Kamil ŞAHİN (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Volkan TATAR (İstanbul Arel Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Refik YASLIKAYA (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Tuğba YOLCU (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)

DÜZENLEME KURULU

- Doç. Dr. Hasan YAYLI (Kırıkkale Üniversitesi, Düzenleme Kurulu Başkanı)
- Prof. Dr. Veysel Kareni BİLGİÇ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Doç. Dr. Nazlı Yücel BATMAZ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Doç. Dr. Menaf TURAN (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Refik YASLIKAYA (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Kamil Şahin (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Vasfiye ÇELİK (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Alper GÜRER (Kırıkkale Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Üy. Yusuf PUSTU (Gazi Üniversitesi)
- Arş. Gör. Zeynep Ceren AKYÜZ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Arş. Gör. Fatma Duygu ARSLAN (Kırıkkale Üniversitesi)
- Arş. Gör. Hazan GÜLER (Kırıkkale Üniversitesi)
- Arş. Gör. Ali Buğra KÜÇÜK (Kırıkkale Üniversitesi)
- Arş. Gör. Pelin ŞAŞMAZ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Arş. Gör. Meryem YILMAZ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Öğr. Gör. Yasin Can GÖNÜLTAŞ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Öğr. Gör. Hasan KAYA (Kırıkkale Üniversitesi)
- Öğr. Gör. Atilla ALTUN (Kırıkkale Üniversitesi)
- Emre ÖZDEŞ (Sosyal Medya Uzmanı, Kırıkkale Üniversitesi)
- Abdullah ÖZBAŞ (Ahiler Kalkınma Ajansı)

OLAĞAN KURUL

- Prof. Dr. Muhittin ACAR (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Onur Ender ASLAN (TODAİE)
- Prof. Dr. Hamza ATEŞ (Medeniyet Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet Hamdi AYDIN (Sütçü İmam Üniversitesi)
- Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI (Sakarya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Burhan AYKAÇ (Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Veysel K. BİLGİÇ (Kırıkkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN (TODAİE)
- Prof. Dr. Recep BOZLAĞAN (Marmara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Yakup BULUT (Mustafa Kemal Üniversitesi)
- Prof. Dr. Bayram COŞKUN (Alparslan Üniversitesi)
- Prof. Dr. Berkan DEMİRAL (Trakya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet Alpay DİKMEN (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Musa EKEN (Sakarya Üniversitesi)
- Prof. Dr. Veysel EREN (Mustafa Kemal Üniversitesi)
- Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ (Medeniyet Üniversitesi)
- Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ (Adnan Menderes Üniversitesi)
- Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ (Gazi Üniversitesi)
- Prof. Dr. Korel GÖYMEN (Sabancı Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hüseyin GÜL (Süleyman Demirel Üniversitesi)
- Prof. Dr. Eyyüp Günay İSBİR (Aydın Üniversitesi)
- Prof. Dr. Zerrin Toprak KARAMAN (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Prof. Dr. Selma KARATEPE (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hikmet KAVRUK (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ali KAYA (Erciyes Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ruşen KELEŞ (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Önder KUTLU (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ayşegül MENGİ (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet MUTLU (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
- Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR (Pamukkale Üniversitesi)
- Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ (Gazi Üniversitesi)
- Prof. Dr. Namık Kemal ÖZTÜRK (Muğla Üniversitesi)
- Prof. Dr. Bekir PARLAK (Uludağ Üniversitesi)
- Prof. Dr. Yusuf ŞAHİN (Aksaray Üniversitesi)
- Prof. Dr. Turgay UZUN (Muğla Üniversitesi)
- Prof. Dr. Ahmet YATKIN (Fırat Üniversitesi)
- Prof. Dr. Abdullah YILMAZ (Anadolu Üniversitesi)

ONUR KURULU

- Dr. Mehmet İlker HAKTANKAÇMAZ (Kırıkkale Valisi)
- Mehmet SAYGILI (Kırıkkale Belediye Başkanı)
- Prof. Dr. Ersan ASLAN (Kırıkkale Üniversitesi Rektörü)
- Mimar Ahmet VARLI (KTSO Başkanı)
- Prof. Dr. Ruşen KELEŞ (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Eyüp Günay İSBİR (İstanbul Aydın Üniversitesi)
- Prof. Dr. Can HAMAMCI (Ankara Üniversitesi)
- Prof. Dr. Korel GÖYMEN
- Prof. Dr. Burhan AYKAÇ (İstanbul Gelişim Üniversitesi)

1. M.İlker HAKTANKAÇMAZ, *TÜRK KAMU YÖNETİMİNİN REFORMLARLA ÇÖZÜLMÜYE ÇALIŞILAN SORUNLARI VE CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ, Açılış Oturumu*i
2. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN, *TÜRKİYE'DE YERLEŞİM TARTIŞMALARI ÜZERİNE BAZI DÜŞÜNCELER, Açılış Oturumu*v
3. Ali ŞAHİN, Mücahit NAVRUZ, Fırat Harun YILMAZ - *KÜRESEL ISINMAYA DAYANIKLI KENTLER; HOLLANDA KENTLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME*.....1
4. Ümmühan KAYGISIZ, Gökhan KALAĞAN - *TÜRKİYE'DE KENTLİLEŞME SÜRECİNDE SINIFSAF FARKLILAŞMANIN DEMOKRATİK KÜLTÜR, HAK KULLANIMI VE SİSTEM KRİZLERİNE ETKİLERİ ÜZERİNE BİR TARTIŞMA*.....12
5. Ö. SEZER, H. A. KARASOY - *TÜRKİYE'DE YENİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE SİSTEMİNDE KIRSAL ALANLARIN YÖNETİMİ VE EKOLOJİK SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ*.....24
6. Ahmet BARBAK - *TÜRKİYE'DE ÖZEL GÜVENLİK HİZMETLERİ YÖNETİMİ: HESAPVEREBİLİRLİK ÖRGÜTLENMESİ ÜZERİNE BİR İNCELEME*.....37
7. Salim KURNAZ, Selma KARATEPE - *DÖNÜŞTÜRÜCÜ LİDERLİK TARZI VE ÖRGÜTSEL SESSİZLİK İLİŞKİSİ: KAMU KURUMLARI AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME*.....53
8. Mehmet KAPUSIZOĞLU, Hayriye ŞENGÜN - *CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMELERİNİN HUKUKİ DURUMU*.....65
9. İsmail DURSUNOĞLU - *SİYASAL İLETİŞİMDE İNOVASYON: E-MİTİNG* .
.....78
10. İsmail DURSUNOĞLU - *15 TEMMUZ DARBE BİLDİRİSİ ÜZERİNDEN SOSYO-POLİTİK BİR ANALİZ*.....87
11. Abdullah TURAN, Vedat YILMAZ - *“SİYASET-AHLAK-LİYAKAT” İLİŞKİSİ TEMELİNDE SEÇİLMİŞLERİN (BELEDİYE MECLİS ÜYELERİ VE MUHTARLAR) KENDİLERİNİ NASIL DEĞERLENDİRDİĞİNİ VE GERÇEKTE NASIL OLDUKLARINI BELİRLEMeye YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA*.....97

12. Sinan GÜRCÜOĞLU - <i>MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI PERFORMANS DEĞERLENDİRME UYGULAMALARININ İDARECİ VE ÖĞRETMENLERCE KABULLENME DÜZEYLERİ</i>	122
13. Murat Önder, Ülkü Nur ZENGİN - <i>AK PARTİ DÖNEMİNDE ASKER-SİVİL İLİŞKİLERİ</i>	134
14. Ali ÇİÇEK, Erkan ARSLAN, Ömer Nabi BAYKAL - <i>SEÇİM BEYANNAMELERİNDE SURİYELİ GÖÇMENLER SORUNUNUN ELE ALINIŞI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ</i>	146
15. Erşan SEVER - <i>TÜRKİYE'DE EĞİTİM VE SAĞLIK HARCAMALARI İLE EKONOMİK BÜYÜME ARASINDAKİ İLİŞKİNİN EKONOMETRİK ANALİZİ</i>	157
16. Erşan SEVER - <i>DÖVİZ KURU VE DÖVİZ KURU DALGALANMALARININ TURİZM SEKTÖRÜNE ETKİSİNİN EKONOMETRİK ANALİZİ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ</i>	169
17. Şafak KAYPAK, Muzaffer BİMAY, Vedat YILMAZ - <i>BELEDİYELERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLEŞME SÜRECİNDE ÇEVRENİN KORUNMASINA YÖNELİK FAALİYETLERİ: BATMAN BELEDİYESİ ÖRNEĞİ</i>	180
18. Mehmet DİKKAYA, B. Ali KAZANCI - <i>TÜRK BİRLİĞİ ALGISI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA</i>	192
19. Esra Banu SİPAHI, Mihrimah ŞENALP - <i>KÜRESEL KENT AĞLARININ TÜRKİYE'DEKİ YANSIMALARI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME</i>	209
20. Ahmet Hamdi AYDIN, Abdullah AKYOL - <i>YEREL YÖNETİMLERDE SOSYAL DEMOKRATİK BİR YAKLAŞIM OLARAK TOPLUMCU BELEDİYESİZLİK</i>	224
21. Gaye SANATCI, Mustafa KARA - <i>MİSYON VE VİZYON BİLDİRİMLERİ BAĞLAMINDA TÜRKİYE'DEKİ DEVLET VE VAKIF ÜNİVERSİTELERİNİN ÇEVRE DUYARLILIKLARI</i>	231
22. Doç.Dr. Rasim AKPINAR, Doç.Dr. Ahmet UÇAR, Dr. İsmail BAŞARAN, Fatih IŞIK - <i>6360 SAYILI KANUN SONRASI KÖY TÜZEL KİŞİLİĞİNİN KALDIRILMASIYLA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN TARIMSAL GÖREVLERİ: MANİSA ÖRNEĞİ</i>	245
23. Namık Kemal ÖZTÜRK, Zafer KOCA - <i>EMPERYALİZMİN YENİ YÜZÜ: İNSANİ MÜDAHALE KİSVESİ</i>	254
24. Gökhan DÖNMEZ - <i>TÜRK HUKUKUNDA ZORUNLU ASKERLİK HİZMETİ VE VİCDANÎ RET</i>	266

25. Fatma HIRLAK, Mustafa KARA - <i>TÜRKİYE’DE KENT VE ÇEVRE BAĞLAMINDA YEREL YÖNETİCİLERİN KÜRESEL ISINMA ALGILARI</i>	273
26. Gamze UZUN - <i>KALKINMA-ÇEVRE İKİLEMİNDE TÜRKİYE’DE ÇEVRE POLİTİKASI OLUŞUM SÜREÇLERİNDE KATILIM: CERATTEPE VE YEŞİL YOL ÖRNEKLERİ</i>	283
27. Önder KUTLU, İsmail SEVİNÇ, Emine ÇELİK - <i>KLASİK DİPLOMASİNİN EVRİMİ: KAMU DİPLOMASİSİNDEN DİJİTAL DİPLOMASİYE GEÇİŞ</i>	295
28. Aslı BEK, Güler KAYA - <i>KADININ SİYASAL SÖYLEMİNDE ERİL SİYASETİN ETKİSİ: ÇANAKKALE’DE PARTİ KADIN KOLLARI İNCELEMESİ</i>	305
29. Selen ALTINBAŞ, Tülay DEMİR - <i>YEREL YÖNETİMLERDE CİNSİYET EŞİTLİĞİ POLİTİKALARI: KADIN MECLİSLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME</i>	317
30. Nilüfer NEGİZ, Özkan YALÇIN - <i>KENTLİ HAKLARININ TÜRKİYE EKSENİNDEKİ YERİ</i>	326
31. Mehmet GÜNEŞ - <i>ULUSLARARASI İNSAN HAKLARI AÇISINDAN KAMU GÜVENLİK YÖNETİMİNDE OTORİTENİN SINIRI</i>	341
32. Gökhan ALIŞKAN, Şermin ATAĞ ÇOBANOĞLU - <i>KÜRESEL KENT OLGUSU VE ORTADOĞU’DAKİ YANSIMALARI</i>	350
33. Serhat BAŞTAN, İsmail BAŞARAN, Ayşe EFE - <i>KENTSEL MEKÂN BAĞLAMINDA AKYAKA VE YENİPAZAR SAKİN KENTLERİNİN (CITTASLOW) KARŞILAŞTIRILMASI</i>	365
34. Osman SÜMER - <i>KATILIMCI YAPILARIN TEMSİLİ YAPILARI İKAME EDİCİ YAPILAR OLARAK ALGILANMASI SORUNSALINDA: “KENT ÖZET KONSEYİ”</i>	376
35. Paşa BOZKURT - <i>HESAP VERME SORUMLULUĞU VE KURUMSAL PERFORMANS BAĞLAMINDA DSİ 2017 YILI FAALİYET RAPORUNUN İNCELENMESİ</i>	389
36. Hayriye ŞENGÜN - <i>KENT KÜLTÜRÜNE VE KENTLİLEŞMEYE, KÜRESELLEŞME VE GÖÇ PERSPEKTİFİNDEN BAKMAK</i>	401
37. Çağatay ALAN, Hülya KÜÇÜK - <i>SOSYAL DEVLET ANLAYIŞININ TÜRKİYE YANSIMASI: SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA VAKIFLARI</i>	413
38. Meryem ÇAKIR KANTARCIOĞLU - <i>SON KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDEN İLK CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMESİNE: YÖNETSEL SİSTEM ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME</i>	422

39. Mustafa ÇİÇEK - <i>DEVLETİN KONUT SEKTÖRÜNDEKİ ROLÜ: NOKSAN OLİGOPOL KOŞULLARINDA KAMUNUN KONUT ÜRETİMİ</i>	434
40. Murat Önder, Israel Nyaburi Nyadera, Adnan Akın – <i>THE ROLE OF NON-ECONOMIC DRIVERS IN DEVELOPMENT PLANNING: THE CASE OF SOUTH KOREA AND TURKEY</i>	447
41. Oleksiy Kresin - <i>SOME ASPECTS OF STUDYING THE HISTORY OF COMPARATIVE JURISPRUDENCE (COMPARATIVE LAW)</i>	453
42. Seyida ERKEK - <i>VATANDAŞ ODAKLI KAMU YÖNETİMİ VE AÇIK KAPI PROJESİ" KONYA VALİLİĞİ ÖRNEĞİ</i>	458
43. Recep FEDAİ - <i>CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ'NDE BAKANLIKLARIN İŞLEVİ</i>	470
44. Osman AĞIR, Zehra AKSU, M. Burhanettin COŞKUN - <i>AVRASYA'DA BÖLGESEL BÜTÜNLEŞME ÇABALARI: ŞANGHAY İŞBİRLİĞİ ÖRGÜTÜ</i>	478
45. Abdulkadir BAHARÇİÇEK, Osman AĞIR - <i>TÜRKİYE-RUSYA İLİŞKİLERİNİN SURİYE KRİZİ BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ</i>	491
46. Erdal GÜLER, Ahmet MUTLU - <i>TÜRKİYE'DE BİYOKAÇAKÇILIK SORUNU: KÜRE DAĞLARI MİLLİ PARKI ÖRNEĞİ</i>	500
47. Doç. Dr. Azize Serap TUNCER, Cazibe AYDOĞAN, Demet CEYHAN - <i>YERLEŞİM POLİTİKALARI İÇİNDE TARİHİ KORUMA BÖLGELERİNİN ÖNEMİ</i>	515
48. Esra KÖSE - <i>MISIR ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN KUZAY AFRİKA VE ORTADOĞU COĞRAFYASINDA SİYASAL YÖNETİM SORUNU VE DEMOKRATİKLEŞME DENEMELERİ</i>	524
49. Prof. Dr. Yakup BULUT, Muhammed Miraç ASLAN - <i>YEREL YÖNETİMDE İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNİN ETKİN KULLANIMI ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA: KAHRAMANMARAŞ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ</i>	543
50. Vedat YILMAZ, Sedat KARAKAYA - <i>MUŞ İLİNDE İÇ GÖÇE SEBEP OLAN ETKENLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ</i>	553
51. Asime Dilara ERDEM, Canan Öykü DÖNMEZ KARA - <i>BELEDİYE MESLEK EDİNDİRME KURSLARININ TÜRKİYE'DE KADINLARIN EKONOMİK VE SOSYAL HAYATA KATILMALARINDAKİ ROLÜ: ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ</i>	568
52. Pınar SAVAŞ YAVUZÇEHRE - <i>KİMLİK BUNALIMINDA BİR KENT: DENİZLİ</i>	584

53. Bekir PARLAK, Gürcü KAYA ÇIRAK - <i>LİSE ÖĞRENİMİ GÖREN GENÇLERİN YEREL FARKINDALIK KAZANMASINDA YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ:FİNİKE İLÇESİ ÖRNEĞİ</i>	592
54. Ali Fuat GÖKÇEİ,Elif DÖLEK - <i>1991 SONRASI TÜRK SİYASETİNDE KADIN: TBMM ÖRNEĞİ</i>	602
55. Doç. Dr. Azize Serap TUNÇER, Demet CEYHAN, Cazibe AYDOĞAN - <i>KENT EKONOMİSİNDE YERLEŞİM POLİTİKALARI</i>	616
56. Araz Kadimaliev - <i>AZERBAYCAN CUMHURİYETİ'NİN MODERN ANAYASA HUKUKU DOKTRİNİ AKSİOLOJİ FENOMEN OLARAK DÜNYA KONSTITUSİONALİZMİNİN PARADİGMA SİSTEMİNDE</i>	627
57. Aziz BELLİ, Abdullah AYDIN, Ahmet TUNÇ - <i>GÜNCEL GELİŞMELER BAĞLAMINDA, AVRUPA BİRLİĞİ UYUM SÜRECİNDE TÜRK YEREL YÖNETİM SİSTEMİNİN İNCELENMESİ</i>	635
58. Dr.Öğr.Üyesi Yeliz POLAT - <i>TÜRKİYE'DE YEREL DEMOKRASİ VE KATILIM: GENÇLİK MECLİSLERİ</i>	644
59. Adnan SÖYLEMEZ, Ali ŞAHİN - <i>ERMENEK BELEDİYESİ HİZMETLERİ VE VATANDAŞ MEMNUNİYETİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME</i>	658
60. Radovetska L.V - <i>THEORETICAL AND LEGAL MODEL OF SECURITY SUBJECTS SAFEGUARDING IN UKRAINE THROUGH THE PRISM OF STATE ACTIVITY</i>	669
61. Yunus KUTVAL, Ümit GENÇER - <i>İSLAMİ BİR EKONOMİDE KRİPTO PARA ÜZERİNE BİR İNCELEME</i>	678
62. Ali YILDIRIM, Kürşad Emrah YILDIRIM - <i>CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNİN KAMUDA İNOVASYON AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ</i>	689
63. Sebahattin PUL - <i>1930-1940 DÖNEMİNDE UYGULANAN DEVLET POLİTİKALARININ GENÇLİK HAREKETLERİNE ETKİSİ</i>	696
64. Erkan ARSLAN, Ali ÇİÇEK - <i>FARKLI HÜKÜMET SİSTEMLERİ YEREL YÖNETİMLERDE DEĞİŞİMİ GEREKTİRİR Mİ?</i>	706
65. Yücel ÖZDEN - <i>TÜRKİYE'DEKİ TOPLUMSAL DEĞİŞİM VE SİYASAL KATILIM: 24 HAZİRAN SEÇİMLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME</i>	717
66. Ahmet TUNÇ, Aziz BELLİ, Abdullah AYDIN - <i>TÜRKİYE'DE KAMU YÖNETİMİ POLİTİKALARINA YANSIMASI AÇISINDAN SOSYAL DEVLET UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ</i>	725

67. Dilek TOPCU, Hülya KÜÇÜK - <i>TÜRKİYE'DE TAŞIMALI EĞİTİM UYGULAMALARI HAKKINDA BİR İNCELEME</i>	735
68. Azize ÖKTEN, Serkan ÖKTEN, Hüseyin GÜL - <i>GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİ SURİYELİ GÖÇMENLERİN TÜRKİYE'DE KENTLERE SOSYOEKONOMİK ETKİSİ</i>	753
69. M.İlker HAKTANKAÇMAZ, Hasan YAYLI, Meryem YILMAZ - <i>YENİ KAMU YÖNETİMİ BAĞLAMINDA CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ İLE DEĞİŞEN TÜRK KAMU YÖNETİMİ ÖRGÜTLENMESİ</i>	768
70. Hasan YAYLI, Meryem YILMAZ - <i>CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ'NDE YEREL YÖNETİMLER</i>	779
71. Firdevs KOÇ - <i>YEREL YÖNETİMLERİN PERSONEL SİSTEMİNDE GERÇEKLEŞEN DÖNÜŞÜMLERİN ANALİZİ</i>	786
72. Celalettin Güngör - <i>ANTİK ÇAĞ'DAN MODERNLİĞE DEĞİŞİMİN KİMYASI: YÖNETENLER VE YÖNETİLENLER</i>	795
73. Ö. KUTLU, S. KAHRAMAN, N. KARABULUT - <i>SİSTEM TEORİSİ VE YENİ KAMU İŞLETMECİLİĞİ KURAMININ MUKAYESELİ İZDÜŞÜMLERİNİN TÜRK KAMU YÖNETİMİ AÇISINDAN İNCELENMESİ</i>	807
74. A. Menaf TURAN, Zeynep Damla KARANUH - <i>BELEDİYE PERSONEL SİSTEMİNDE YENİ EĞİLİMLER</i>	816
75. Esmeray ALACADAĞLI, Tülin UYGUR - <i>E-DEMOKRASİ UYGULAMALARI VE DOĞRUDAN DEMOKRASİNİN SAĞLANMASINDA TOPLUMSAL KÜLTÜRÜN ROLÜ</i>	825
76. Murat Önder, Israel Nyaburi Nyadera, Adnan Akın - <i>THE ROLE OF NON - ECONOMIC DRIVERS IN DEVELOPMENT PLANNING: THE CASE OF SOUTH KOREA AND TURKEY</i>	838
77. Mustafa MOHAMED ALI, Murat ÖNDER, Adnan AKIN - <i>PERFORMANCE MANAGEMENT IN THE PUBLIC SECTOR OF SOMALIA AND TURKEY</i>	844
78. Mehmet DİKKAYA, Ümit GENÇER, İbrahim AYTEKİN - <i>ENDÜSTRİ 4.0 DEVRİMİNİN EKONOMİK ETKİLERİ ÜZERİNE</i>	855
79. Hasan Yaylı, Yasin Can GÖNÜLTAŞ - <i>HABİTAT KONFERANSLARINA TARİHSEL BİR BAKIŞ</i>	870
80. Mahmut GÜLER, Servet SÜT - <i>GİRİŞİMCİ KENT UYGULAMALARI, KENT KİMLİĞİ VE YEREL KALKINMA</i>	884

81. Fatih KIRIŞIK, Veysel EROL - <i>KAMU YÖNETİMİNDE KURUM BİRLEŞTİRMELERİ YOLUYLA KAMU YÖNETİMİNİN GELİŞTİRİLMESİ</i>	896
82. Hasan Hüseyin DOĞAN - <i>EKONOMİK DÖNÜŞÜMLERE DUYARLI KENT PLANLARI İÇİN BÖLGE PLANLAMASI</i>	906
83. Hasan Ege SÖĞÜT, İpek SÜRMELİ - <i>TÜRKİYE'DE KENT KONSEYLERİNİN KADIN ODAKLI POLİTİKALARI: ESKİŞEHİR KENT KONSEYİ KADIN MECLİSİ ÖRNEĞİ</i>	933
84. Tekin AVANER, Erdal BİLGİÇ - <i>İŞTEŞ YÖNETİMİN E- HALİ VE EĞİTİM: TÜRK MİLLİ EĞİTİMİ VE E-YÖNETİŞİM</i>	944
85. Ayşe OZCAN, Şebnem KÖSE - <i>TÜRKİYE'DE YENİLENEBİLİR ENERJİ HAKLARININ UYGULANABİLİRLİĞİ AÇISINDAN KENTSEL PLANLAMA MEVZUATI</i>	953
86. Sefa USTA, Ali YILDIRIM - <i>TÜRK YÖNETİM GELENEĞİNDE AHLAKİ DEĞERLER VE ETİK İLKELER: KUTADGU BİLİĞ ÜZERİNDEN BİR İNCELEME</i>	966
87. Mustafa KOCAOĞLU, Sefa USTA, M. Fatih Bilal ALODALI - <i>MAHALLE YÖNETİMİNDE HEMŞEHRİ KATILIMI: KARAMAN İLİNDE BİR ARAŞTIRMA</i>	977
88. Murteza HASANOĞLU, <i>BAĞIMSIZLIK SONRASI DÖNEMDE GÜRCİSTAN'IN SİYASİ GÖRÜNÜMÜ VE DEVLET YAPILANMASI</i>	988
89. Bayram COŞKUN, Çiğdem PANK - <i>TÜRKİYE'DE CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ İLE KAMU PERSONEL YÖNETİMİNDE MEYDANA GELEN DEĞİŞİM</i>	998,
90. Rasim AKPINAR, Ahmet UÇAR, Fatih IŞIK, <i>BELEDİYE İKTİSADİ TEŞEKKÜLLERİNİN ÖZELLEŞTİRİLME SÜRECİNDEKİ SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ</i>	1010

Kaypak, Şafak (2013), "Küreselleşme Sürecinde Kentlerin Markalaşması ve Marka Kentler", *C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, Cilt: 14, Sayı: 1, ss.335-355.

KENTGES Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı (2010-2023), Ankara. <http://www.trakya2023.com/uploads/docs/280620133ze9aK.pdf>. Erişim Tarihi: 08.11.2018.

Koyun, Z. İsmet ve Mollavelioğlu, M. Şükrü (2017), "Girişimci Kent Bağlamında Türkiye'deki Anakent Belediyelerine Sahip İllerin Değerlendirilmesi", *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt: 1, Sayı: Özel Sayı-4, ISSN: 1302-6879. Sayfa Numaraları Yazılmamış.

Onan, Gaye (2006), "Hizmet Sektöründe Marka Sadakati ve TEB Üzerine Bir Uygulama", (T.C. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı Pazarlama Programı Yüksek Lisans Tezi), İzmir.

Özışık, F. Ufuk (2012), "Küreselleşme-Yerelleşme Sürecinde Kentsel Yönetişim: Kalkınma Ajansları ve İzmir Örneği", *Kent Kültürü ve Yönetimi Elektronik Dergisi*, Cilt: 5, Sayı: 4, ss.129-145. <http://www.kentakademisi.com/kuresellesme-yerellesme-surecinde-kentsel-yonetisim-kalkinma-ajanslari-ve-izmir-ornegi/16573/> Erişim Tarihi: 08.11.2018.

Sezgin, İbrahim (2006), "XVIII. Asırda Edirne'nin İktisadi ve Ticari Durumu", *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, C: 8, S: 1, ss.27-35.

Sönmez, İpek (2005), "Kentsel Dönüşüm Süreçlerinde Aktörler-Beklentiler Riskler", *Kentsel Dönüşüm*, Ege Mimarlık, 1 (53), ss.16-21.

Şentürk, H. (2004). Pendik Yerel Kalkınma Platformu. Atölye Çalışması, Pendik Belediyesi Kültür Yayınları, No: 14.

T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Kentsel Gelişme Stratejisi, <http://kentges.csb.gov.tr/kentges-sureci-i-283>, Erişim Tarihi: 08.11.2018.

TDK(2018), http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&kelime=alametifarika&guid=TDK.GTS.52f958b528f067.63348040 Erişim Tarihi: 08.11.2018.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Edirne İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, 2018 <http://www.edirnemuzesi.gov.tr/TR-96091/ziyaret-bilgileri.html> Erişim Tarihi: 09.11.2018.

T.C. Kalkınma Bakanlığı (2014), "Turizm", Onuncu Kalkınma Planı (2014-2018), Özel İhtisas Komisyonu Raporu, Ankara.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı İstatistikleri (2018), "Türkiye 8 Ayda 27 Milyon Yabancı Ziyaretçi Ağırladı", <http://basin.kulturturizm.gov.tr/TR-216594/turkiye-8-ayda-27-milyon-yabanci-ziyaretci-agirladi.html> Erişim Tarihi: 09.11.2018.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Edirne İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, 2018 Kakava-Hıdırellez Şenlikleri <http://www.edirnekulturturizm.gov.tr/TR-77689/kakava---hidrellez-senlikleri.html> Erişim Tarihi: 09.11.2018.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Edirne İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, 2018 <http://www.edirnekulturturizm.gov.tr/TR-76392/kirkpinar-yagli-guresleri.htm>, Erişim Tarihi: 09.11.2018.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Edirne İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü (2018). "İlimize Bulgar ve Yunan vatandaşlarının yoğun ilgisi" <http://www.edirnekulturturizm.gov.tr/TR-218890/ilimize-bulgar-ve-yunan-vatandaslarinin-yogun-ilgisi.html> Erişim Tarihi: 09.11.2018.

TÜİK <https://biruni.tuik.gov.tr/bolgeselistatistik> Erişim Tarihi: 26.10.2018.

Topal, Abdülkadir ve Bilgili M. Yunus (2012), "Küreselleşme Sürecinin Kentlere Yansıması: Küresel Kent/ Dünya Kenti", Turgut Özal Uluslararası Ekonomi ve Siyaset Kongresi II, Küresel Değişim ve Demokratikleşme Bildiriler Kitabı (19-20 Nisan), ss.19-33, Malatya.

Yayınoglu, Pınar ve Susar, Filiz (2008), *Kent, Görsel Kimlik ve İletişim*, Umuttepe Yayınları, İzmit.

Zengin, Eyüp, Başkurt, Mustafa ve Es, Muharrem (2014), "Yerel Yönetimler ve Yerel Kalkınma", *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Cilt: 3 Sayı: 2, ss.95-124.

www.izto.org.tr/portals/0/pusuladergisi/2009/05-06/5.pdf "Marka Kent Olmak I" Erişim Tarihi: 08.11.2018.